

Tychy, dnia 19.11.2009 r.

DOP - 5552 – 958 / 09

L.dz.: 3933 / 09

Przewodniczący
Rady Miasta Tychy
Pan Radny
Zygmunt Marczuk

Dotyczy: odpowiedź na interpelację Pani Radnej Karoliny Chemicz.

Zgodnie z art. 7 pkt. 4 u.s.g. zadaniem własnym gminy jest sprawa lokalnego transportu zbiorowego. Doprecyzowanie tego przepisu znajduje się przede wszystkim w przepisach ustawy prawo przewozowe, ustawy o transporcie drogowym oraz ustawy o gospodarce komunalnej.

Z wyżej wymienionych ustaw wynika, iż w zakresie ustalenia kręgu osób uprawnionych do przejazdu bezpłatnego oraz przejazdu ulgowego gmina posiada szerokie kompetencje. W związku z powyższym z czysto teoretycznego punktu widzenia jest możliwe wprowadzenie odpowiedniej ulgi czy uprawnienia do przejazdu bezpłatnego dla określonych interpelacją grup osób. Na przeszkodzie stoją jednakże względy praktyczne, a w szczególności nieweryfikowalność przesłanek uprawniających do przejazdu ulgowego bądź bezpłatnego. Nie jest bowiem możliwe ustalenie, czy też udowodnienie w przypadku kontroli biletów konkretnego związku pomiędzy przejazdem do sąsiedniej gminy, a chęcią skorzystania w tej gminie z basenu.

Nie wydaje się również możliwe (przy zastosowaniu zasad racjonalnej gospodarki) stworzenie systemu refinansowania ceny biletu kupionego w celu dojazdu do sąsiedniej gminy i skorzystania z basenu. System, w którym osoba dysponująca skasowanym biletem oraz biletem wstępu na basen nabywałaby uprawnienie do zwrotu ceny biletu, również nie spełnia cechy sprawdzalności. Skasowany bilet autobusowy jak i dowód skorzystania z basenu to dwa różne dokumenty nie imienne. Dlatego też nie jest możliwa weryfikacja nie tylko związku pomiędzy kupnem biletu a dowodem skorzystania z basenu, ale również, a właściwie przede wszystkim nie jest możliwe sprawdzenie czy rzeczywiście posiadacz skasowanego biletu oraz dowodu pobytu na basenie odbył podróż w celu skorzystania z basenu, jak i czy ten sam posiadacz rzeczywiście z basenu skorzystał. Ze względu na w/w

nieweryfikowalność, a także ze względu na powszechność korzystania z komunikacji miejskiej jak i pływalni wprowadzenie takiego systemu stwarza znaczne możliwości nadużyć, np. po przez „dopasowywanie” skasowanych biletów do paragonów fiskalnych potwierdzających pobyt na pływalni, a następnie zwracanie się do Gminy o zwrot ceny biletu.

Wprowadzenie takiego systemu rodzi również wiele innych problemów i wątpliwości. Przede wszystkim pojawia się problem równego traktowania mieszkańców gminy. Przedmiotowy system niewątpliwie premiowałby osoby korzystające z komunikacji miejskiej, nie uwzględniałby zaś osób korzystających z własnych środków transportu. Ponadto nie do końca wiadomo jak uregulować kwestie refundacji biletów zakupionych u innych niż MZK organizatorów lokalnego transportu zbiorowego.

Wątpliwości budzi również sama idea wprowadzenia systemu refundacji ceny biletów. Niewątpliwie w myśl art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym do zadań własnych gminy należą sprawy kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych. Jednakże art. 7 cyt. ustawy zawiera tylko ogólne wyliczenie zadań własnych gminy. Szczegółowy zakres, zasady i sposób ich wykonywania unormowany jest w odrębnych aktach prawnych. W zakresie kultury fizycznej i urządzeń sportowych podstawowe znaczenie ma ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, która poprzez konkretyzację zadań własnych gminy w tym obszarze stanowi dopiero podstawę do podejmowania przez nią działań.

I tak w myśl art. 42 ust. 1 ustawy o kulturze fizycznej organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej, organów jednostek samorządu terytorialnego i klubów sportowych. Z kolei na podstawie ust. 2 cyt. artykułu działalność w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie warunków materialno – technicznych realizowane są w szczególności po przez popularyzację walorów rekreacji ruchowej organizowanie zajęć, zawodów i imprez sportowo-rekreacyjnych, szkolenie kadry instruktorów i kierowanie ich do prowadzenia zajęć rekreacyjnych oraz tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.

W związku z tym gmina jest zobowiązana do utrzymywania i udostępniania bazy sportowo rekreacyjnej, z przepisów ustawy nie wynika jednakże, iż musi ona zapewnić każdemu mieszkańcowi dostęp do pływalni. Gmina Tychy wywiązuje się z obowiązków nałożonych przez art. 42 ustawy o kulturze fizycznej poprzez udostępnianie innych obiektów sportowych. Ponadto brak możliwości korzystania

przez mieszkańców Tychów z pływalni jest jedynie tymczasowy, zatem nie wydaje się, aby Miasto Tychy nie udostępniało mieszkańcom Tychów krytej pływalni.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, iż Gmina Tychy nie ma obowiązku zapewniania dostępu swoim mieszkańcom do korzystania z krytej pływalni, tym bardziej nie ma obowiązku refundowania ceny przejazdu do sąsiedniej gminy w celu skorzystania z basenu.

Równie poważne wątpliwości budzi sama dopuszczalność finansowania takiego przedsięwzięcia. Z art. 167 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych wydatki budżetów jednostek samorządu terytorialnego są przeznaczane na realizację zadań określonych w odrębnych przepisach. Są to m.in. zadania własne jednostki samorządu terytorialnego, zadania z zakresu administracji rządowej, zadania realizowane na podstawie umowy lub porozumienia wspólnie z innymi jednostkami. Z interpelacji wynika, iż system miałby się opierać na rodzaju dotacji ze środków publicznych. Z ustawy o finansach publicznych wynika, jakie dotacje mogą być udzielane z budżetu jednostki samorządu terytorialnego, nie ma jednak przepisu prawa, na podstawie którego gmina mogłaby dotować przejazdy do sąsiednich gmin dla mieszkańców chcących skorzystać z basenu.

DYREKTOR
Miejskiego Zarządu Komunikacji
z up
mgr Andrzej Ochman

-10-

Do wiadomości:

Pani Radna Karolina Chemicz
przez Wydział Obsługi Rady Miasta

Sekretarz Miasta Tychy